

Олександр Козинець

ФРАКТАЛИ

поезії

Київ

УДК 821.161.2'06

К59

Усі права застережено. Відтворювати будь-яку частину цього видання в будь-якій формі та в будь-який спосіб, зокрема електронно, без письмової згоди правовласників заборонено.

Козинець, Олександр

К59 Фрактали: поезії / Олександр Козинець. Київ : Видавництво Ліра-К, 2025. 148 с.
ISBN 978-617-520-983-7

Кожен вірш у збірці — фрагмент всесвіту, що віддзеркалює незлічені грані жіночої сили, збудованої з тонких ліній. Ця книжка торкається найпотаємніших струн душі й стане гідним супутником у хвилини радості чи смутку. Вона — про вас та для вас. Відкриває новий погляд на жіноче буття через призму чоловічого серця, яке уважно прислухається до емоцій, бажань та почуттів жінки. Фрактали, ніби фрагменти світла в калейдоскопі, зливаються в ніжності, силі й загадковості, залишаючи по собі світлий післясмак розуміння краси життя та людських почуттів.

УДК 821.161.2'06

ISBN 978-617-520-983-7

© Олександр Козинець, 2025, поезії
© Євгенія Плужник, 2025, ілюстрації
© Видавництво Ліра-К, 2025

Фрактали, фрісони, родимки

Упродовж багатьох років у мене народжувалися «жіночі» вірші. Назвемо їх так. Адже вони розповідають історії кількох десятків жінок, різних за віком, місцем проживання, релігійними переконаннями, соціальним статусом і навіть кольором шкіри. Деякі вірші взагалі написані від імені жінки.

Обираючи вірші до збірки, хотів спочатку поділити їх на два розділи: перший — без сезонів; другий — зі зміною пір року. Але, зрештою, цю ідею відкинув. Бо «фрактали» в цій збірці — про щось схоже на себе багато разів, але в різних варіаціях.

Усе у світі співіснує в тісній гармонії: одне бере початок в іншому, інше закінчується в першому. Здавалося б, перед вами поетична збірка, а поняття «фрактали» — з математики! Та навіть точні науки мають свою красу. Тож тут фрактали — поетизація точності.

Ця збірка могла б мати назву «Фрактали родимок». Адже під цією обкладинкою — мапа душі, на якій, мов на зоряній карті, помітна вічність, якщо її розгледіти. Якщо скласти з усіх скелець увесь набутий досвід, усі позначки на тілі жінки, утвориться неймовірна картина фракталів.

Ця збірка могла б мати назву «Фрісон», адже психологічна й фізіологічна реакції організму на певні подраз-

ники — це фрісон, приємний стан, який люди зазвичай називають «мурашки по шкірі». Та, мабуть, не кожен вірш у читачів викличе таку реакцію.

Ця збірка могла б мати назву «Родимки», адже кожне тіло унікальне своїми родимками — позначеними на ньому історіями нашого досвіду. Душа має силу-силенну родимок, невидимих зазвичай, але інформативних. Якщо кожен дотик до нашого тіла лишає слід, то кожен досвід лишає родимку для душі. І карта родимок нашого тіла — історія мудрості, досвіду, сили й любові.

Та книжка з такою назвою вже є!

Тому ця збірка має назву «Фрактали». І цілісністю в цій збірці є образ жінки. А фрагментами чи творчими скельцями в калейдоскопі — її сила, доля, право на щастя, сльози, загоєння, відчай, любов, прощення й гармонія. Матиме рацію той, хто скаже, що у збірці чимало історій — подібні. Але водночас вони такі різні. Вірші, мов дрібні скельця під час пересипання, утворюють щоразу новий візерунок.

«Чи може чоловік писати про жіночий досвід? Чи може він відчувати жінку так, як жінка жінку?» — періодично запитують мене. Скажу, що може. Але чи вдалося мені відчутти та передати жіночі історії, судити вам, любі читачі й читачки!

Знаю точно одне: моя душа пам'ятає багато жіночого досвіду, який говорить до мене через вірші. Тож скажу, що кожен вірш цієї збірки — про різних жінок і водночас кожен — про мою внутрішню жінку.

Чи знайомі ви з нею? Чи готові з нею познайомитися?

Кілька слів про колір обкладинки. Коли з друку вийшла «Галерея одкровенень», я влаштував читачам опитування в інстаграмі, де пропонував відгадати, який колір обкладинки буде у збірки. Найбільше читачів, а точніше, читачок, не знаючи, якого кольору «Галерея», проголосували за малиновий. Тож, аби потішити їх тепер, вирішив утілити «Фрактали» в цій кольоровій гамі. Усе-таки малиновий, як на мене, кращий за рожевий. Бо дехто зі знайомих настійливо радив мені не відходити від класики і «якщо видавати жіночу збірку, то тільки рожевою».

Я ж відчуваю «Фрактали» малиновими. Як варіант, збірка могла бути оранжевою, кольору стиглого гарбуза. Проте малиновий переміг.

Олександр Козинець

Неприлюдні поцілунки

Гоять тебе від новин неприлюдні його поцілунки,
Свіжовимите тіло й шовкове його плече.
Люди проти весни переглядають стосунки,
А ти дякуєш небу, що в грудях досі пече

Від його мудрості, погляду, красивого тіла,
Зелених очей, настояних водами літніх трав.
Тебе досі мурашить, коли на людях несміло
Доторкнуться до тебе гарячі його вуста.

Зараз ваш дім — найбезпечніший в світі сховок.
Найнадійніша ППО — його лагідний баритон.
Сонце у вашій кімнаті вікна розбудить сходом.
Перше його проміння розвіє твій теплий сон.

Прокинулася дорослою

Ти прокинулась вперше такою дорослою.
Ранок для тебе виспівував за вікном.
Знову дощ в цьому місті буде за розкладом,
Знову рамки і стіни зникнуть зі сном.

Ти сьогодні прокинулась з власної мірності,
Ти відлущила з себе старі тіла.
Нестабільність — найсталіша з закономірностей,
Як бажання у повинь рушати вплав.

Ти розплющила очі і вперше побачила,
Як розкішно і солодко пахне весна.
Ти під очі приклеїла куплені жовті патчі¹
І м'яку прохолоду відчула з вікна.

Ти прокинулась, вперше солодко виспавшись,
Усміхнулася світу, а він — тобі.
Бджоли гучно кружляють над цвітом вишні.
Сонце освітлює день, світло росте в добі.

---

¹ Патчі — косметичний засіб, здатний освіжити погляд, замаскувати під очима ознаки втоми та вікові зміни.

Не зламають

«ніхто й ніщо
не має права впливати
на твою самооцінку
своєю присутністю чи відсутністю
у твоєму житті

*тобі ніколи ні з ким
не буде так комфортно
як із собою
всі інші — доповнення
чуєш?*

*якщо дозволиш себе зламати —
тебе зламають
якщо не дозволиш —
ніхто цього не зробить
хай би як старався» —*

вона повторювала собі ці слова
коли хотілося розплакатися на вулиці
коли знесилена поверталася додому
й готувала вечерю
коли намагалася донести мамі
що слід розвивати душу

коли замазувала тональним кремом
підліткові висипання
хоча підлітковий вік
років п'ятнадцять як вже минув
коли обіймала сина
й відповідала знову й знову
«ми скоро повернемося до тата»

вона повторювала ці слова
щоразу коли їй було соромно
за проявлену щирість
порядність чесність справжність —
бо світ не приймає правди
а підтримує вигадані правила
де найкраще себе почуває той
хто вміло бреше
раціоналізує свої невдачі
говорить одне а відчуває інше
робить щасливі дописи в соцмережах
коли у квартирі в цей час —
пилу в кілька пальців
і посуд на кухні
не прибраний ще з учора
а на душі — сум і відчай